

Αγκάλιασέ με, Μαρία μου!... Είμαι εικός σου...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΛΑΣΕΡ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

Μέσα από την άνοιχτη καταρακτή έλεγε ανυπόφορη ζέστη στην καμπίνα του καραβιού, πού ήταν αραγμένο τρεις μέρες τώρα σ' ένα φρεσιό λιμάνι στο περίχωρο της Καϊένης. Ένας άντρας και μία γυναίκα, μούγκιμοι και οι δύο, καθόντουσαν μπρος σ' ένα τραπέζι, με βλέμμα θολό, άποναρωζόμενοι και οι δύο από τη ζέστη. Κάθε τόσο, ο άντρας κτύπαζε τη σκάλα που κρεμόταν από το άνοιγμα της καταρακτής και πού έβγαζε στο κατάστρωμα. Φαινότανε σαν να ήθελε ν' ανέβη άπάνω, ν' αναπνεύσει καθαρό άερα. Δίσταζε όμως να πραγματοποιήσει αυτή την επιθυμία του, γιατί ήξερε ότι μόλις έβγαινε στο κατάστρωμα, ο φλογερός μεσημεριάνιος ήλιος θα τον χτυπούσε και ταξέφυλα.

Ο άντρας αυτός λεγότανε Φερνάντο και ήταν ο ιδιοκτήτης του μικρού καραβιού, πού είχε για πλήρωμα μονάχα ένα μαύρο λωστρόμιο, τον Πάζο. Ο μαύρος αυτός ήταν τότε ξεπαλιμένος στο κατάστρωμα — χωρίς να τον πειράζη ούλος η ζέστη — και έλεγε με σιγαλή φωνή ένα νοσταλγικό τραγούδι της πατρίδας του.

Η γυναίκα πού καθότανε κοντά στον Φερνάντο, μία γυναίκα νέα και όμορφη, με κάτασχη έπιδερμίδα, λεγότανε Μαρία. Ήταν φανερό ότι η ζέστη την πείραζε περισσότερο και από τον Φερνάντο... Βογγούσε από την ανυπόφορη θεριμότητα πού έκανε το μούγκιμο σώμα της να λαμποκοπά από τον ιδρώτα.

— Δέν μου λές, ούτωση ξεφρνικά ο Φερνάντο, είσαι ακόμα άποφασισμένη να βοηθήσης το φίλο σου να δρατετεύση από τα κάταρα της Καϊένης;

— Ναι, Φερνάντο, άποζούθηκα έκεινη με σιγαλή φωνή. Από τον καιρό πού ο Ντεντές έκανε ένα όνομα εξ αίτιας μου και καταδικάστισε σε ισθδια δεσμά, μοναδική μου σκέψη είχε πως να τον βοηθήσω να δρατετεύση από τα σίδερα...

— Τόν άγαπάς, λοιπόν, τόσο πολύ;

— Περισσότερο και από τη ζωή μου...

— Τότε, γιατί έγινες δική μου;

— Γιατί είχες ένα καράβι και σκέφτηκα ότι θα μπορούσες να με βοηθήσης για να γλυτώσω το φίλο μου, φιδύρισε ή Μαρία με μελαγχολική φωνή. Σου το είπα και άλλοτε αυτό...

— Και όταν θα έλευθερώσης το φίλο σου, θα με ξεχάσης θέβαια έμένα, δέν εινε έτσι;

— Όχι, Φερνάντο, θα σε θυμάμαι πάντοτε με στοργή κι εγγυμοσύνη...

Ο Φερνάντο κούνησε το κεφάλι του με ύφος πού σήμαινε ότι δέν καταλάβαινε τίποτα από την ψυχολογία της γυναίκας... Η άλήθεια όστόσο εινε ότι ή Μαρία τόν είχε σκλαβώσει τόσο με την όμορφιά της, ώστε δέχτηκε να κάνει το ελκινδύνο αυτό ταξείδι, για να βοηθήση την άγαπημένη του, να σώση το φίλο της... Ο Φερνάν-

το δέν ήξερε τον Ντεντέ. Μά έννοιωθε γι' αυτόν μίσος, έπειδή τόν άγατούσε τόσο ή Μαρία.

Η ζέστη ήταν ανυπόφορη μέσ στην καμπίνα... Η Μαρία, κουρασμένη από τα λόγια πού είπα, πήγε και ξάπλωσε στο κρεβάτι, πού κρεμόταν σε μία γωνιά. Ο Φερνάντο την ακολουθήσε μηχανικά. Έπεσε και αυτός δίπλα της, και άρχισε να κάνει άερα μ' ένα κομμάτι χαρτόνι, ξεφρνώντας με θόρυβο.

Ο Πάζο, ο μαύρος λωστρόμιο, σταμάτησε ξεφρνικά το τραγούδι του. Του φάνηκε πως άκουσε θόρυβο κοντιών. Πριν όμως προφτάσει να γυρίση το κεφάλι του, ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε πληρώσει στο καράβι με μία θάρα, χωρίς να τόν αντιληφθή ο Πάζο, πήδησε στο κατάστρωμα και προχώρησε με άσταθή βήματα.

Μόλις τόν είδε ο Πάζο, έβγαλε ένα ούρλιασμα τρώμου κι έκανε να πάρη ένα σιδερένιο λωστό πού κρεμότανε δίπλα του. Μά ο άλλος, πρόφτασε κι άρπαξε το μαύρο από τη μέση. Τόν σπρωψε ψηλά, χωρίς την παραμικρή προσπάθεια, και τόν πέταξε στη θάλασσα. Την ίδια στιγμή, φάνηκε στην επιφάνεια της θαλάσσης ή όδοντωτή ράχι ενός καρχαρία. Ένα πιγκμένο ξεφρνιτό άκούστισε, και ή θάλασσα βάφρισε κόκκινη...

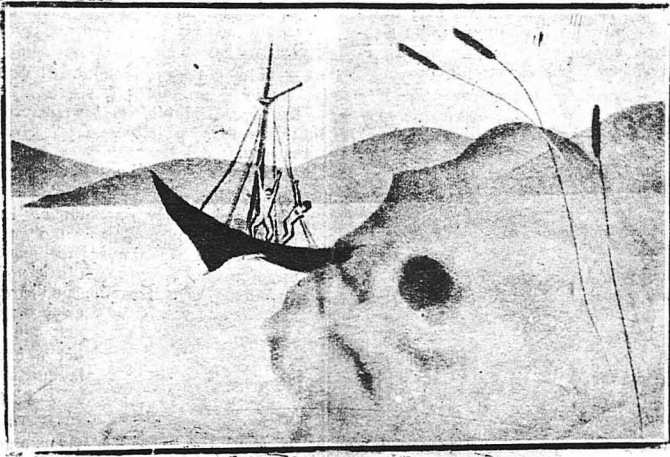
Ο Φερνάντο άκουσε τις φωνές και άνασηκώθηκε άνησυχος στο κρεβάτι.

— Τι συμβαίνει, Πάζο; φώναξε.

Καμιά απάντηση. Ο Φερνάντο πήδησε τότε από το κρεβάτι κι έτρεξε στη σκάλα. Μά όταν ήρτασε κει κι έβριζε μία ματιά άπάνω, από την άνοιχτή καταρακτή, έννοιωσε τα γόνατά του να λυγίζουν και ξεαναγύρισε στο βάθος της καμπίνας. Ένα μεγάλο περιστρόφο ήταν κρεμασμένο από ένα καρφί. Το άρπαξε με άποτομη ζήνησι και άνοιξε την ασφάλειά του... Την ίδια στιγμή, δύο πόδια παρουσιάστηκαν στο πάνω μέρος της σκάλας, μέσα σ' ένα ξεσχισμένο και λασπομένο παντελόνι. Και το σώμα εκείνου πού κατέβαινε τη σκάλα, έκλεισε για μία στιγμή το άνοιγμα της καταρακτής. Η καμπίνα σκοτεινίωσε σχεδόν.

Η Μαρία, μαζεμένη στη γωνιά του κρεβατιού, προσπαθούσε να μαντέψη τί συνέβαινε.

Ο Φερνάντο ξεαναπλησίασε στη σκάλα. Και ή Μαρία έδε το φίλο της να όπισθοχωρή και πάλι, μηγροντας μία σπαρακτική κραυγή τρώμου. Συγχρόνως, ο επισκέπτης κατέβηκε μερικά ακόμα σκαλιά. Έβριζε ένα βλέμμα στον Φερνάντο και ύστερα γύρισε το κεφάλι του προς τη Μαρία, ή όποια, καταλαβαίνοντας επί τέλους πως ήταν ο άγνωστος, ούρλιασε από το φόβο της. Ο άνθρωπος εκείνος δέν είχε πρόσωπο. Κάτω από το ψάφιο μισοφραγμένο κατέ-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΟΗ ΤΩΝ ΑΤΕΙΔΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΠΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΕΜΟΡΦΙΑ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. M.

Από τις ολίγιστες κνίριες που κερδίζουν από κοντά. Γιατί σννηθοίς αί θαυμαστικά κνίριες διά τις περισσότερες Αθηναίως είνε ζήτημα άποστάσεως. Αν έπρόκειτο ν' άπεικονισθή ή έξυπνάδα στη φνσιγονομία, ώρισμένως θα ήτο της υπερεκλεκτής Αθηναίως Δεσποίνης. Τόσση είνε εικννήτη, έξφραστική, φωσφορίζουσα ή φνσιγονομία της. Ως εμφάνισις καί κομψότης θα ήτο άπολύτως άδύνατον νά της άποδοθή ή ιδιότης της Γιαγιάς. έφ' όσον θ' άπέδιδε με άπόλυτη φνσιζότητα τόν ρόλον της έγγονης. Η όμνλία της βαθυστόχαστη, ήρεμη, τνσιμένη σ' εύάριστο τέμτρο, είνε λιάν σνγκρατιτική. Ανήκει σέ άρζοντική οίκογένεια τών Αθηνών καί αυτό άναγνωρίζεται άμέσως στην ήρεμία ύφους, στό άσφαλές «χιούμορ» καί στόν άβιαστο καθωστροπει σπό. Δέχεται είνε τό ώραϊόν μέγαρόν της με θαυμαστήν άφείλιαν καί σνμπαθητικότητα.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Όμοία χορευτική βραδεία είνε τό «Σείσι» την Τρίτη ύπερ τού Αθλητικού Όμίλου Κηφισιάς. Όμοία αί κοσμικά Αθήναί καί παρθερίζουσα στην Κηφισιά παρίσταντο.

—Αυίλλια τουαλέττων καί σιλουέττες σθέλιτες καί χαριτωμένες μεταξυ τών όποίων κομψότερα ή κ. Μπαλή, έξ Αλεξανδρείας, με τουαλέττα μαύρη καί θέσα δελουδένια, καί ή δις Δολιά Μιχαλοπούλου, έπίσης πολύ «σις» εμφάνισις με μαύρη καί άσπρη «μπαροσές» τουαλέττα.

—Ο άνωτέρω χορός ήτο ό ζωηρότερος χορός. Είνε αυτό συντέλεσαν οί χορευτικά «άττραξιόν» τις όποιες διοργάνωσε με πολύ γούστο ή έπιτροπή.

—Ο χορευτικός διαγωνισμός ρουλέττας με καρέκλες ήτο από τους ζωηρότερους καί επανελήφθη τρίς. Έπίσης ό χορός με τά μπαλόνια. Νικητής είνε τόν άγώνα αυτόν άνεδείχθη ό νεαρός κ. Ιωάννης Ηεσμαζόγλου μετá της δίδος Λείδου.

—Είνε τόν χορόν άνταχής βάλς, ό όποιος παρτάθη, χάρις είνε την έπιδειξίτητα όλων τών χορευτών, άνεδείχσαν νικητή ή χαριτωμένη δις Τίχη μετá τού κ. Χρήστον Ζαλοκώστα, τού ζευγός τών άδελφών Άναστασιάδη καί ή δις Κατρινικιάκου μετá τού κ. Γιαννικώστα.

—Πολλές κομψές εμφάνισις, μεταξυ τών όποίων κομψότερα ή κ. I. Θεοτόκη με μαύρη τουαλέττα.

—Ένα γκρουπ από διακοσμητικές κνίριες: Μαλαμίδα φέρονσα, όπως πάντοτε, τουαλέττα νόν-πλίζ-ούβιτρα σίν μπλε-τυρκουάζ καί μαύρη, ή κ. Είω. Καλλιγά έμπομέ σέ τόνους όράν, ή κ. Σωτηριάδη άσπρη καί ούς τουαλέττα, ή κ. Γ. Μελά κίτρινη.

—Ένδιαφέρων τύπος ή βαρώνη Μάρτερερ με τουαλέττα κόκκ-πανσέ.

—Θαύμα γοητευτικής όμορφιάς ή κ. Έλενη Ζαλοκώστα, φέρονσα τουαλέττα καλλιγρωμμον μπλε-νατίε με μετ' έζνη, που κατέληγε σέ μακροές άκρες.

—Ένας τύπος ικανοποιητικής καί θελκτικής όμορφιάς ή δις Νιγρές.

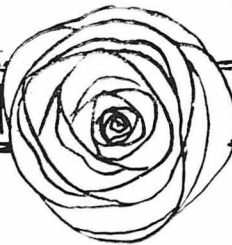
—Ο θαυμασμός — προκειμένον διά την νεολαία — διειροφάζετο μεταξυ της δίδος Κομματάρου, όμορφιά παστέλ — ή όποία έφορούσε καί χαριτωμένη τουαλέττα μπλε-σιέλ, καί της δίδος Ζαννέτ Παπαλοκά, όμοιοτάτη με πρόσση τουαλέττα.

H MONTAIN

της. Ό Φερνάντο της έρωξε με βαθειά ματιά καί, ύστερα, χωρίς νά κνλοσκεφτή τί κάνει, της έδωσε με στόυς ώμοις καί την πέταξε στη θάλασσα... Η ύψη επάφανα άναταράχτηκε, σνματιζόντας μεγάλους κύλους. Καί όταν ή θάλασσα ζαναπήρε τη γαλήνια όψη της, ό Φερνάντο, ό όποιος δέν είχε ξεκολλήσει από πάνω της τά βλέμματά του, άναστένανε βαθειά, κί έπεσε καί αυτός με τό κεφάλι στη θάλασσα, στην άτάραχη καί άδιάφορη θάλασσα, που δέχτηκε κνίνο τό θράνν τέσσερος ανθρώπων...

Καί τό καράβι, τό τραγικό καράβι, άρμένιζε τώρα, μόνο κί' έρημο, στό φεγγαρολασμένο πέλαγος...

ΖΑΝ ΛΑΣΞΡ

(Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΦΙΑΣ ΣΑΣ)
Μίαν ν' Α τ θ ί δ α. Δημητσάνων. — Νά μεταχειριζέσθε την κρέμα με τό έλαιόλαδο, την συνταγή της όποιας θα βρείτε σέ προηγουμένα φύλλα τού «Μπουκέτου».
Όσο για πούδρα ούς συνιστώ την έξής:
Amidon de riz 800 gr.
Talc 490 >
Carbonate de magnésie 20 >
Allabre 1500 >
Essence de bergamote 12 >

Τό άγγορότερο γίνεται ως έξής:
Πάινετε όμοια ζουμια άγγορία, τά καθαρίζετε, τά κόβετε σέ πολύ μικρά κομμάτια καί τά βάζετε νά στραγγίσουν σέ μπαίν-μαρι. Κατόν περνάτε τόν χυμό που θα έχη καταστράσει, από καθαρό άσπρο τυλιχτόπανν καί προσθέτετε μερικές σταγόνες βενζόη καί λίγο άνθόνοο. Νά μεταχειριζέστε ούς λιπαρό καί όχι ξηρό.
Μ α γ δ α λ η ν ή η, Πειραιά. — Ν' άρωματίσετε τ' άσπρόροοζά σας με τό έξής μίγμα:
Essance de cedre 2,50 gr.
Esprit de vin rectificé 50 >
Esprit de roses triple 0,50 >

Φ. Ζ., Καστέλλαν. — Μεταχειρισθήτε έπί κάμποσο καιρό για τό πρόσπο σας την έξής ποιάδα:
Vaseline 30 gr.
Lanoline 10 >
Oxyde de zinc 8 >

Καί νά τρώτε όσο τό δυνατόν λιγότερο κρέας καί ψάρι. Προτιμάτε τά χόρτα καί τά φρούτα, τά όποια καθαρίζουν τό αίμα καί τό δέρμα. Μάλιστα, ό κρεός τού αιώθ όφείλει πολύ ένα κουρασμένο πρόσπο, καί μπορείτε νά τόν μεταχειρισθήτε κί' αυτόν, δυό φορές την έβδομάδα, άφοδ πρώτα καθαρίσετε καλά τό δέρμα σας με λίγο αιδέρο.
Κ ό ρ η ν τ η ς Α ο ρ α δ ί α ς. — Για τό άγγορότερο, διαβάστε την προς την άγλην «Μίαν Ατίδια άπάντησιν μου. Μπορείτε νά τό μεταχειρισθήτε καί την ήμερα. Δροσίζει, καθαρίζει καί απαλαίνει τό δέρμα. Η κρέμα, της όποιας μου σημειώνετε τά συστατικά, είνε πολύ καλή.

Κ ό ρ η ν τών κ ε ρ α ν ν ώ ν, Τριγκάλα. — Νά αλείψετε τακτικά τά έξανθήματα κάθε βράδυ, με την έξής ποιάδα:

Resorcine pulvérisée 5 gr.
Oxyde de zinc 5 >
Amidon 5 >
Vaseline jaune 15 >

Καί ν' άποφεύγετε τα ποτά, τόν καφέ, τό τούα καί την σοκολάτα.
Την ήμερα δέ νά μεταχειριζέστε τό παρθενικόν γάλα.

P. P. — Νά μεταχειρισθήτε την ποιάδα, την όποια συνιστώ παραπάνω στην φίλη «Κόρη τών κεραιών», καί νά καθαρίζετε δυό φορές την εβδομάδα την έπιδεδία σας με ένα κομμάτι βαμβακά βρεμένη σέ λίγο αιδέρο.

Φ λ ω ρ έ τ τ α ν Κ... — Νά δουρίζετε τό στήθος σας με μία μαλακή βούρσα βρεμένη στο έξής μίγμα:
Eau de vic blanche 60 gr.
Eau de camomille 60 >
Alun 15 >

Καί νά κάνετε τακτικά σσηδική γυμναστική τών χειρών, άνατνόντας σνγκροές βαθεία.
Τά έξανθήματα νά τά αλείψετε με χυμόν δεντρολίβάνου.
Η ΦΙΑΣ ΣΑΣ

Η «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ» ΤΟΥ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

Ό Γεν. Γραμματέης της «Μ. Έ. Έγκυκλοπαίδεας» κ. ΗΡ. Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, έξέδωκε την από πολλούς άνομοιουμένη «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ» της νέας έλληνικής ποιήσεως είνε ογκωδή καί έκτακτος καλαίσθητου τόμου εκ 532 σελίδων επί άριστου χαρτίου, με έξω-φύλλον φιλοτεχνημένον από τόν κ. Φ. Κοντογιού. Έτος άφειρίας της μεγάλης αυτής «Ανθολογίας» τίθεται τό 1708, καθ' ό έξεδοθησαν έν Βενετία, από τών προφίμων τού Φλαγγινισαού Έλληνομουσειού τού περιήρημα «Ανή Εύλαθείας». Η άνθολογία τού κολοσσισαίου είνε ογκον ποιητικού όλικού 225 έτών πνευματικής ζωής τού Έθνους, άπήτησε προφανώς πολυ-ετή, έξανηλητική μελέτη 2400 περίπου έκδομένων ποιητικών έργων, 62 άνθολογιών καί 1700 περίπου περιόδικών, ημερολογίων καί λευκαμάτων. Η περιλαμβανόμενη είνε τής «Ανθολογίας» διέλιγογραφία, μολοντι άναφέρεται είνε τάς πηγάς καί μόνον τών άνθολογηθέντων 847 ποιημάτων (19.500 στίχων) 208 ποιητών, πείθει περί της άκρας άδυσπνήσιας με την όποιαν άναλήφθη καί άγθη είνε τού έργου.

Έτόπι από τούα κεντημένη